

likvide Midler til, at man dermed med Virkning kan imødegaa en kommende Størebepidemi.

Johannes Lou: Til den ærede sidste Taler (Weygaard) skal jeg vedrørende de omtalte Midler bemærke, at man sikkert i en hvilken som helst Bank kan faa 90 pCt. udbetalt pr. omgaaende for disse Midler.

Men Hovedsagen er jo Realiteten i dette Lovforslag. Vi ser, at man ogsaa i vort Naboland Sverige gaar til Revision paa dette Omraade. Grundlaget for Revisionen er der et Statstilskud paa 5½ Mill. Kr. til et Land, der har langt flere Indbyggere, og der er der den Fordel, at man nævner en Række Punkter, hvor man kan gribe ind og prøve paa at spare, hvis man virkelig bliver nødt dertil.

Den højtærede Sundhedsminister var igen inde paa Receptskrivningen. Jeg vil herom sige, at vi har jo set en Receptskrivning fra et Ministeriums Haand, nemlig Indenrigsministerens Bekendtgørelse af 1. Oktober 1921 om Regler for de anerkendte Sygekassers Ydelse af Medicin. Denne Bekendtgørelse har, som jeg sagde før, voldt store Kvaler. Og hvis den højtærede Sundhedsminister vil komme med en pharmacopia pauperorum, en Receptskrivning for de fattige, vil han møde den mest fanatiske Modstand, thi det vil forvolde uhyre Skade. Nu siger den højtærede Sundhedsminister, at han har Papirerne i Orden. Jeg haaber da, vi i Udvalget vil kunne faa at se, hvad det er for en Farmakopé, i Henhold til hvilken der nu skal uddeles gratis Medicin. Det vil blive ganske nødvendigt. Den Kontrol, som foreslaas i Lovforslaget, finder jeg ikke effektiv nok. Men vi maa se at blive enige om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Sogaard takkede mig saa hjerteligt for min Tilslutning i Henseende til Tanken om den nye Maade at betale Lægehjælp paa. Det ærede Medlem maa være meget nøjsom, naar han med Kyshaand tager imod min Tilslutning til en venlig Forhandling om den Tanke, han har udkastet. Det er kun et Løfte om en velvillig Forhandling. Den højtærede Sundhedsminister mener, at det slet ikke kan gaa an at gennemføre det ærede Medlems Tanke, og det ærede Medlem Hr. Weygaard er jo Fyr og Flamme ved Tanken om, at noget saadant skulde kunne ske. Saa der er nok en lang Vej at gaa her. Jeg forstaar derfor ogsaa meget godt, at det ærede Medlem er dobbelt

taknemmelig ved Tanken om maaske at kunne faa mig til at gaa med ham.

Til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vil jeg blot sige, at han skulde prøve paa at være Apoteker paa Landet, saa vilde han nok finde, hvor udmærket en Beskæftigelse det er at være Apoteker. Jeg vil endvidere henvise det ærede Medlem til det Lovforslag om Apotekervæsenets Ordning, der nu ligger i Landstinget.

Jeg skal slutte med til det ærede Medlem Hr. Weygaard, som jo er vor første Specialist paa Sygekassevæsenets Omraade, at sige, at det var jo en Indrømmelse, han gjorde, og man skal aldrig misbruge Indrømmelser, naar han før talte om, at der var noget, han ikke havde Forstand paa, nemlig Vognmandsforretning. Men han mente tillige, at naar han ikke havde Forstand paa disse Ting, kunde en anden heller ikke have det. Jeg har imidlertid i det sidste Aar haft Lejlighed til i fem forskellige Egne af Landet at se, hvad Vognmandskørsel betyder for Lægerne. Og netop fordi jeg har set dette, vil jeg nu, da man, ligesom man taler om Misbrug andre Steder, ogsaa taler om Misbrug paa dette Omraade, sige, at jeg kan ikke forstaa, at Lægerne, der kører paa Hedevejene og paa Vejene ved Vildmosen, overhovedet skulde kunne faa Dækning for deres Kørselsudgifter gennem de 35 Ø. pr. km, som man yder dem til Kørselen. Dette vil jeg have Lov til at understrege i den Stands Interesse, som jeg rent privat tilhører.

A. M. Hansen: Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sige, at jeg har ikke angrebet Apotekerne. Jeg har paa-staaet, at Priserne paa Medicin er for høje, og jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem var af en anden Mening. Jeg fatter derfor ikke rigtig Hensigten med det ærede Medlems Udtalelse om, at han ønskede, jeg kunde faa en Plads som Apoteker paa Landet; om det var noget godt eller noget ondt, han ønskede mig, fik jeg ikke at vide, men da jeg ved, at det ærede Medlem ellers mener mig det godt, tænker jeg, det ogsaa var noget godt, han dermed ønskede mig.

Maa jeg til den højtærede Sundhedsminister sige, at det undrer mig, at Ministeren staar her i dette høje Ting og meddeler, at han har en vidunderlig Anvisning færdig paa Anskaffelse af billig Medicin, og den vil komme, saa snart dette Lovforslag er gennemført. Jeg vil dog